

- 3) Má se výraz „[jeho] majetku“ obsažený v čl. 17 odst. 1 druhé větě Listiny základních práv Evropské unie vykládat tak, že zahrnuje i mzdové nároky?
- 4) Má se výraz „[s výjimkou] veřejného zájmu“ obsažený v čl. 17 odst. 1 druhé větě Listiny základních práv Evropské unie vykládat tak, že zahrnuje „hospodářskou krizi“?
- 5) Má se výraz „užívání majetku... v míře nezbytné z hlediska obecného zájmu“ obsažený v čl. 17 odst. 1 třetí větě Listiny základních práv Evropské unie vykládat tak, že zahrnuje „snížení platů zaměstnanců veřejného sektoru o 25 %“?
- 6) Má se ustanovení čl. 17 odst. 1 druhé větě Listiny základních práv Evropské unie vykládat tak, že pokud rumunský stát sníží platy zaměstnanců vyplácené z veřejných prostředků o 25 % z důvodu hospodářské krize a potřeby vyrovnání státního rozpočtu uplatněné v souladu s tímto ustanovením, je potom povinen vyplatit včas uvedeným zaměstnancům spravedlivou náhradu?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Rostock (Německo) dne 13. srpna 2012 — Trestní řízení proti Peru Haraldovi Lökkevikovi

(Věc C-384/12)

(2012/C 343/05)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landgericht Rostock

Účastníci původního trestního řízení

Per Harald Lökkevik

Další účastník řízení: Staatsanwaltschaft Rostock

Předběžné otázky

Je třeba vykládat pojem výhody ve smyslu čl. 4 odst. 3 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995⁽¹⁾ o ochraně finančních zájmů Evropských společenství v tom smyslu, že zahrnuje též způsobení domnělé nepřislusnosti Evropské komise uvedením údajů v dotačním řízení, které mají sloužit k obcházení oznámení projektů regionální investiční podpory s celkovými náklady na projekt ve výši alespoň

50 milionů eur, stanoveného v bodu 2 odst. 1 písm. i) víceodvětvového rámce pro regionální podpory velkým investičním projektům ze dne 7. dubna 1998 (Úř. věst. C 107, s. 7)?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 312, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof (Německo) dne 15. srpna 2012 — Hi Hotel HCF SARL v. Uwe Spoering

(Věc C-387/12)

(2012/C 343/06)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobce: Hi Hotel HCF SARL

Žalovaný: Uwe Spoering

Předběžné otázky

Je třeba vykládat čl. 5 bod 3 nařízení (ES) č. 44/2001⁽¹⁾ v tom smyslu, že ke škodné události došlo v členském státě (členský stát A), jestliže k protiprávnímu jednání, které je předmětem řízení nebo z něhož lze odvozovat nároky, došlo v jiném členském státě (členský stát B) a spočívá v účasti na protiprávním jednání (hlavní skutek), k němuž došlo v prvně uvedeném členském státě (členský stát A)?

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. L 12, s. 1; Zvl. vyd. 19/04, s. 42)

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Oberösterreich (Rakousko) dne 20. srpna 2012 — Robert Pfleger a další

(Věc C-390/12)

(2012/C 343/07)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Oberösterreich

Účastníci původního řízení

Odvolatelé: Robert Pflieger, Autoart a.s., Mladen Vucicevic, Maroxx Software GmbH, Hans-Jörg Zehetner

Předběžné otázky

- 1) Brání zásada přiměřenosti vyjádřená v článku 56 SFEU a v člancích 15 až 17 Listiny základních práv EU vnitrostátní právní úpravě, jakou jsou ustanovení § 3 až § 5, jakož i § 14 a § 21 GSpG (Glücksspielgesetz — spolkový zákon o hazardních hrách), která jsou rozhodná v původním řízení, která umožňuje provozování hazardních her hraných na automatech pouze za podmínky udělení předchozího povolení, které je však k dispozici pouze v omezeném počtu — přičemž za nesplnění této podmínky může být uložen trest a hrozí i přímý zásah do věcného práva —, ačkoli dosud, pokud je známo, nebylo ze strany státu ani v jediném soudním nebo správním řízení prokázáno, že s tím spojená trestná činnost nebo hráčská závislost představují skutečně výrazný problém, který nelze odstranit kontrolovaným rozšiřováním povolených činností [hazardních] her na mnohé jednotlivé provozovatele, nýbrž pouze kontrolovaným rozšiřováním držitele monopolu (respektive velmi malého množství oligopolních provozovatelů) spojeného s pouze uměřenou reklamou?
- 2) V případě záporné odpovědi na tuto první otázku: Brání zásada přiměřenosti vyjádřená v článku 56 SFEU a v člancích 15 až 17 Listiny základních práv EU vnitrostátní právní úpravě, jakou jsou ustanovení § 52 až § 54 GSpG, § 56a a § 168 StGB (Strafgesetzbuch — trestní zákoník), kterými prostřednictvím neurčitých pojmů zákona nastává ve výsledku téměř úplná trestnost i různorodých forem pouze velmi vzdáleně zúčastněných osob (případně usazených v jiných členských státech Evropské unie), (jakými jsou pouzí distributoři, propachtovatelé nebo pronajímatelé hracích automatů)?
- 3) V případě záporné odpovědi i na druhou otázku: Brání požadavky demokratického právního státu, jak jsou zjevně základem článku 16 Listiny základních práv EU, nebo požadavek spravedlivého procesu a účinné právní pomoci článku 47 Listiny základních práv EU nebo požadavek transparentnosti článku 56 SFEU nebo zákaz být dvakrát trestně stíhán nebo trestán [za stejný trestný čin] článku 50 Listiny základních práv EU vnitrostátní právní úpravě, jakou jsou § 52 až § 54 GSpG, § 56a GSpG a § 168 StGB, jejichž vzájemné vymezení je z nedostatku jednoznačné zákonné úpravy pro občana *ex ante* stěžejí předvídatelné a vypočitatelné, nýbrž v konkrétním případě objasnitelné vždy až formou nákladného formálního vyšetřovacího řízení, na které se však vážou ohromné rozdíly ohledně pravomocí (správní orgán nebo soud), pravomocí zásahu, s tím spojené stigmatizace a procesního postavení (například převrácení důkazního břemene)?

- 4) V případě kladné odpovědi na jednu z prvních tří otázek: Brání článek 56 SFEU nebo články 15 až 17 Listiny základních práv EU nebo článek 50 Listiny základních práv EU trestání osob, které jsou v blízkém vztahu k jednomu z hracích automatů, uvedenému v § 2 odst. 1 první řádce a § 2 odst. 2 GSpG, nebo zajištění, respektive zabavení těchto přístrojů nebo uzavření celého podniku takových osob?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof (Německo) dne 22. srpna 2012 — RLvS Verlagsgesellschaft mbH v. Stuttgarter Wochenblatt GmbH

(Věc C-391/12)

(2012/C 343/08)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: RLvS Verlagsgesellschaft mbH

Žalovaná: Stuttgarter Wochenblatt GmbH

Předběžná otázka

Brání čl. 7 odst. 2 a bod 11 přílohy I ve spojení s článkem 4 a čl. 3 odst. 5 směrnice⁽¹⁾ použití vnitrostátního ustanovení (v tomto případě § 10 Landespressegesetz Baden Württemberg/tiskový zákon spolkové země Bádensko-Württembersko), které slouží kromě ochrany spotřebitelů proti klamavým praktikám i ochraně nezávislosti tisku a které na rozdíl od čl. 7 odst. 2 a bodu 11 přílohy I směrnice zakazuje jakékoli uveřejnění [příspěvku] za odměnu nezávisle na cíli, který je tím sledován, pokud uveřejnění není označeno výrazem „reklama“, ledaže by již prostřednictvím umístění a podoby uveřejnění bylo možno rozpoznat, že se o reklamu jedná?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 (směrnice o nekalých obchodních praktikách) (Úř. věst. L 149, 11.6.2005, s. 22).